

Lapsute pannakse nüüd riidi husti,
 Pajakas ümbere ja krapsti — ta tõulis püsti.
 Et waesel ei jookse kuitsuke seltsiks eel,
 Waid üksi, „Jah, üksi!“ ta õhlab nüüd weel.
 Taewas tale lahkeste wastu kül sinas,
 Siiski ta wäetimal warsti on tilgute ninas;
 Värs tuul ka mahedast' üle maa puhus,
 Ta targu hoiab korwi pajaka al pihus.
 Tee käib kül talwel üle soo ja raba,
 Siiski Cedule suigest teest lühem — mitte üht tiba
 Ning üksiindane rõõm on temale see,
 Et orawad puust puusse hüppawad kogu se tee.
 Ja wiimaks, kui mäist ülesminnes metsa wahelt
 kiriku jo nägi,
 See ütlemata rõõmu ta wäikelele tegi.
 Siiski — kuis ehmatas ja linnu jäi ta hää,
 Kui kiriku koerad nii toledast' haukusid ta peal';
 Ometi õnneks — kui ligemal' saab — näab, —
 Et õpetaja ise parajast' üle õue läab.
 Ta kogemata lapse peale silmad nüüd lööb
 Ning lahkeste terwitab ja küsides hääle peenemaks
 teeb:

„Keda sa otsid, mu lapsute kena?”

„Eks õpetaja ise ole mina? —“

„„Ei härraga põle mull juttu,““

„Mind läkitadi auuliku proua juure lottu.““

„Siis mine siit otse kohe lööki,

Seal valmistab proua jo õhtu sööki.“

„„Täna Teid auulik härra!““

„Ei ma nüüd enam ehti ära.““

Kui proua jo anniga lapse näab,

Siis silmad ta kohe taewa poole lööb,

Ja enam, ja ikka enam, see rõõmu t'ale teeb,

Et talus ja urtsikus armastus t'ale teeb.

Ta paitab lapsuteit ja ütles nüüd:

„Et istu m'u tibule, kes tõid mulle hüid!“

Nüüd nobeste ise ta tõttab jahwori

Ja munad säab pütti teine pool' kohwori.

Kui see oli toimes, siis saia ta wõtab,

Ja ruttu, ja ruttu piiga korwi see matab.

Siis jälle kohe ta piiga juure tuli,

Seist et õhtu jo warsti oodata oli.

Seepärast siis ütles ta lahkeste Cedule:

„Tõtta nüüd lapsute ruttu kodule!“

Täna ja terwita kodu ema

Ja üttele, et ta fink m'u meelest kena.

Jumalaga lapsute! jää sinuga inglise,

Kül siis lõbusaste lõpeb s'u tee!“

Nüüd Cedu wõtab tänuga korwi

Ja ei teinudki samma arwi.

Uga hädaste oli ta weresta kaks läind

Ja nüüd wast — ei ennem ep olnud näind,

Et pilwest — kui kotiga — lumi tuli maha,

Ei wõind ta wäeti jalga jala ette näha.